

BEETHOVEN

1770-1827

Beethoven je največji predstavnik dunajske kalsicne trojice. Mozart in Haydn sta bila Avstrijca, Beethoven pa Nемеc holandskega rodu. Rodil se je v Bonnu 16.12.1770. Njegov prvi učitelj glasbe je bil ugleden bonnski dvorni organist C. G. Neffe, ki ga je uvedel v Bachov Dobro uglašeni klavir, s čimer je Beethoven dobil za tedanji čas nadpovprečno glasbeno znanje. Leta 1787 je smel potovati z stipendijo na Dunaj da bi studiral pri Mozartu. Tam pa je ostal samo 14 dni, ker so ga zaradi materine hude bolezni poklicali domov. Leta 1792 je znova odpotoval na Dunaj, tokrat zato, da bi postal Haydnov učenec in bi iz njegovih rok prejel Mozartovega duha. Po Beethovenovem mnenju pa so Haydnove nekoliko zanikrne in pedantne učiteljske roke delile Mozartovega duha tako varčno, da se je naskrivaj učil se pri dvornem organistu Johannu G. Albrechtsbergerju. Haydn in Beethoven sta ločevali skoraj dva rodova. Človeško se nista zblizala ceprav je Beethoven svoj prvi opus posvetil svojemu učitelju. Dunaj je odtlej postal Beethovnova druga domovina. Tam je tudi umrl 26.3.1827.

Znano je da je Beethoven kmalu oglušel. Kaj je to zanj pomenilo, nam pove odlomek iz pisma, ki ga je poslal bratoma. Takrat je živel v dunajskem predelu Heiligenstadt, zato se to pismo imenuje Heilingenstadtska oporoka. *“O človeka, ki me imata za sovražnega, trmastega ali ljudomrznika ali pa me za takega razglasata, kaksno krivico mi delata, saj ne poznata skrivnega vzroka tistega, kar se vama le zdi. Moje srce in moj duh sta bila od otroških let za nezno custvo do dobrohotnosti. Vedno sem bil pripravljen narediti kaj velikega, toda pomislita vendar, da me je pred šestimi leti popadlo nevzdravljivo stanje, ki so ga nespametni zdravniki poslabšali. Iz leta u leto so me tolazili, da se bo izboljšalo, me varali, na zadnje pa so me prepricali, da bo bolezen trajna. Ceprav sem se rodil z ognjevitim, živahnim temperamentom in bil dojemljiv za razvedrila v družbi, sem se moral zgodaj umakniti in živeti osamljen. Ce sem hotel kdaj prek tega, o, kako grdo me je potisnila nazaj dvakrat žalostna usoda mojega slabega sluha; in vendar nisem mogel reci ljudem: govorite glasneje, vpite, jaz sem gluha! Kako naj bi tudi priznal slabost tistega čuta, ki bi moral biti pri meni popolnejši, kakor pri drugih, čuta, ki je bil nekoc najpopolnejši, tako popolen, kakor ga imajo ali so ga imeli le redki v moji stroki.”*

Kljub temu pa je Beethovnov glasbeni opus zelo obsezen, saj je posegel na vsa glasbena področja.